

DOM JOZEF GOVAERTS + 1733



Graf- en gedenktegels van monniken
in de Trudo-abdij van Sint-Truiden
uit de 17e en 18e eeuw.

Geschied- en Oudheidkundige Kring
Sint-Truiden.

J.V.M. 2016.

DOM JOZEF GOVAERTS + 1733

Graf- en gedenktegels van monniken
in de Trudo-abdij van Sint-Truiden
uit de 17e en 18e eeuw.

Geschied- en Oudheidkundige Kring
Sint-Truiden.
2016.

jo.vanmechelen@telenet.be

Deel I.

Inhoud.

1.	Inleiding en Geschiedenis van deze Tegel.	p. 3
2.	De naam 'Govaerts' in Haspengouw.	p. 3
3.	De Ouders van Dom Jozef.	p. 4
	Kwartierstaat	p. 5
	Wapens Govaerts en Dullaerts	p. 6
4.	Dom Jozef Govaerts o.s.b.	p. 8
	Tekening abdij en stad.	p. 10
5.	Andere Tegels.	p. 12
6.	Andere Abdijen.	p. 13
7.	Bibliografie.	p. 14

DOM JOZEF GOVAERTS + 1733

Graf- en gedenktegels van monniken
in de Trudo-abdij van Sint-Truiden
uit de 17e en 18e eeuw.

Geschied- en Oudheidkundige Kring
Sint-Truiden.
2016.

jo.vanmechelen@telenet.be

Deel I.

Inhoud.

1.	Inleiding en Geschiedenis van deze Tegel.	p. 3
2.	De naam 'Govaerts' in Haspengouw.	p. 3
3.	De Ouders van Dom Jozef.	p. 4
	Kwartierstaat	p. 5
	Wapens Govaerts en Dullaerts	p. 6
4.	Dom Jozef Govaerts o.s.b.	p. 8
	Tekening abdij en stad.	p. 10
5.	Andere Tegels.	p. 12
6.	Andere Abdijen.	p. 13
7.	Bibliografie.	p. 14

TEGEL + D.J. GOVAERTS 1733

1. INLEIDING

Onlangs werd in de kelder van de abtstvleugel van onze Trudo-abdij een tegel aangetroffen en vrijgemaakt. Hij draagt het opschrift "+ D.I. Govaerts 1733".

Geschiedenis van deze tegel.

Deze tegel 22 x 22 x 5 cm, 5,02 kgr., in blauwe hardsteen of maaskalksteen, ontgonnen in de buurt van Hoei (Namen), werd in de 16^e/17^e eeuw gebruikt als vloertegel in de gangen van het pand (de kloostergang) van de abdij.

In de 17^e eeuw ontstond het gebruik om de naam van een overleden monnik op zo'n tegel aan te brengen, zodat de levenden, op weg van en naar de kerk zich de overledene zouden herinneren, want ook de doden blijven in de solidariteit van de lijdende, de strijdende en de zegevierende kerk. In dit geval dus Dom Jozef Govaerts, monnik van St.-Trudo, overleden in 1733. Het betreft hier dus geen grafsteen of graftegel maar een commemoratieve of gedenk-tegel.

Tijdens de Franse Revolutie 1797 werd de kerk en de abdij verkocht, grotendeels afgebroken en jaren als steengroeve gebruikt. Soms worden daar nu nog resten van gevonden. Onze tegel bleef echter bewaard.

In 1839 kwam de site toe aan het bisdom Luik, dat een nieuwe kerk bouwde en er het seminarie van Rolduc naar overbracht. Zo vond de site weer waarvoor ze bedoeld was, een centrum zijn van geloof, wijsheid en cultuur in stad en streek. Onze tegel werd herbruikt als vloertegel bij de herinrichting van de kelderruimte onder het abtskwartier. Daar werd hij in 2015 aangetroffen, ingemetseld onderaan tegen een pijler en nu terug vrij gemaakt, zodat zijn taal weer gelezen en verstaan kan worden.

2. De naam GOVAERTS in Haspengouw.

A. De voornaam of persoonsnaam Govaert.

De naam Govaert, Govert, Godevert, is een oude Germaanse tweestammige voornaam samengesteld uit : 'Gode' (guda) en 'vrede' (fridu), (memento 'godsvrede'), vandaar ook 'Godfried' (Latijn 'Godefridus' ; Frans 'Godefroy' ; Duits 'Gottfried'). Die voornaam was bij hooggeplaatsten al gebruikelijk omstreeks het jaar duizend in het oude Lotharingen (memento 'Godfried van Bouillon') en omstreeks 1200 ook in Haspengouw (memento 'Gors'-Opleeuw).

B. Familiennaam of afstammingsnaam Govaerts.

Als patroniem komt de naam ook voor in Haspengouw.

In 1568 wordt er een nieuwe burger (poorter) ingeschreven in Antwerpen. Het is 'Govaert Govaertszone', afkomstig uit (de omgeving van) Alken. Op 20 maart 1600 wordt in Sint-Truiden 'totter porterschap ontfanghen en heeft den behoorlijcken eedt gedaen' Palulus Govaerts uit Alken.

4.

Maar in Sin-Truiden is ook al langer een familiestam Govaerts bekend. Reeds in 1538 is Jan Govaerts er even burgemeester. In die oude tijden is Jan de meest voorkomende voornaam. Ze zijn ook soms schout of schepen. Daarna wordt het dikwijls Hubert. Ze zijn vooral acief in de lakennijverheid en handel, en als dusdanig ook in de gilden en ambachten mee in het stadsbestuur, niet altijd in gemakkelijke omstandigheden. Toch : in 1620 is een Hubert organist in de OLV-kerk en krijgt daarvoor jaarlijks een vergoeding van de stad. Soms is er een advocaat of J.U.L., licentiaat in beide rechten, juris utriusque licenciatus (1651) en wordt dan 'meester' genoemd. In 1692 wordt burgemeester J.Hub. Govaerts samen met anderen door de Fransen als gijzelaar meegenomen naar Namen. In 1708 is er een Hubert schepen, hij overlijdt in 1710. In 1714 is Hubert Govaerts de burgemeester die naar de Staten in Luik afgevaardigd wordt en later schepen blijft. Dat en nog veel meer, lezen we in de archieven van de stad (STRAV.). Dom Jozef Govaerts osb had dus verre roots in Sint-Truiden.

(Toch ook nog even vermelden : de relatie met de familie Morren en het grafmonument Govaerts op het kerkhof van Booienhoven , J.V.M. 'Lucent in Tenebris..' 2014 'Enkele nota's Morren' p. 13-14.)

3. De ouders van Dom Jozef.

Ze zijn beiden van goede Sint-Truidense Haspengouwse familie.

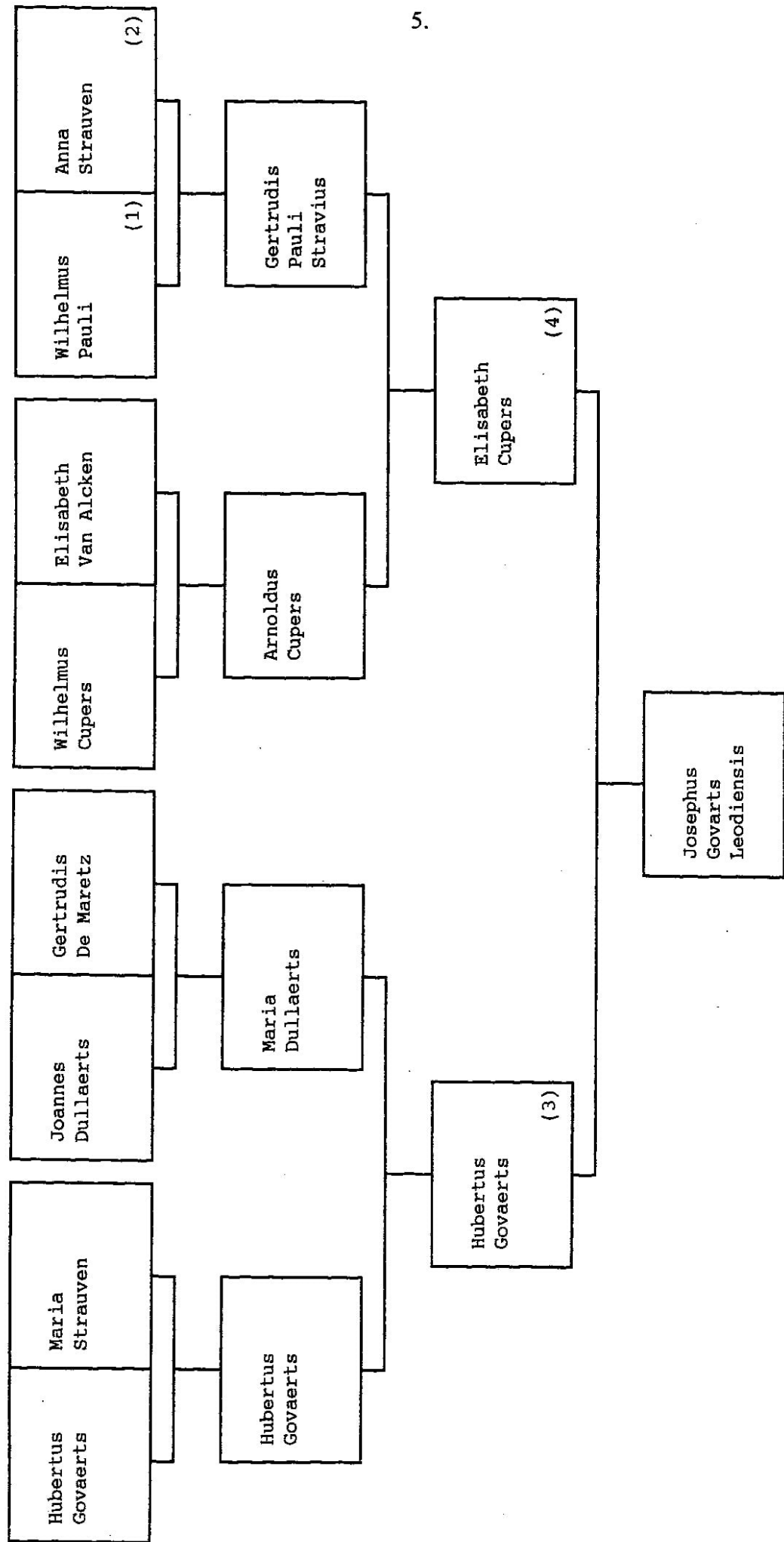
Moeder Elisabeth Cuypers is de dochter van Gertrude Pauli-Straven.

Vader Hubertus Govaerts is advocaat, rechtsgeleerde, iurisconsultus in Luik, soms in dienst van de bisschop. Van hem is er een sopraalibros, een opdrukzegel bewaard met zijn naam en wapen dat we hierbij afbeelden.

Hubert en Gertrude huwden in Luik, in de private kapel van Richard Pauli-Straven, de wijbisschop of hulpbisschop van prins-bisschop Ferdinand van Beieren. Deze al wat oudere grootoom van Gertrude zegende het huwelijk in op 4 juni 1652. Hij was het ook die de kerk van Kortenbos had ingewijd in 1648. (Biographie Nationale. Deel 16. Brussel 1901, 708-709)



Kwartierstaat van Dom Jozef
Overgenomen uit het Genealogisch Register GEN p 88

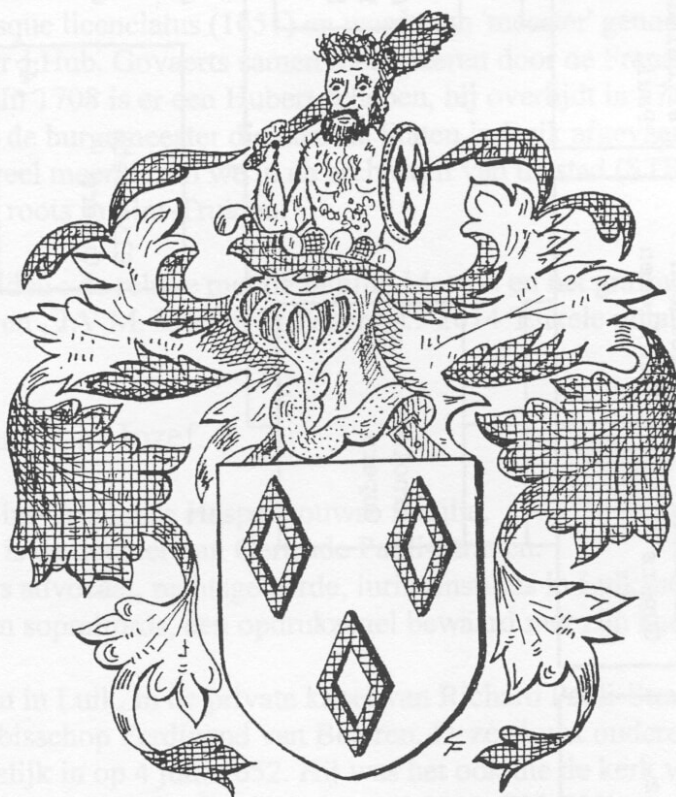


5.

(1) Lees Laurentius '19 april 1611. (2) '11 januari 1634. (3) Advokaat en schout van de Sint-Truidense abten; huwelijk te Luik op 4 juni 1652 met Elisabeth Cupers (DE JONGHE D'ARDOYE, J. HAVENITH & S. DANSAERT, Armorial belge du bibliophile, deel III, s.l. 1930, blz. 738). (4) '1667.

Wapens Govaerts en Dullaerts

Overgenomen uit WAP Deel II p. 51 en Deel I p 31.

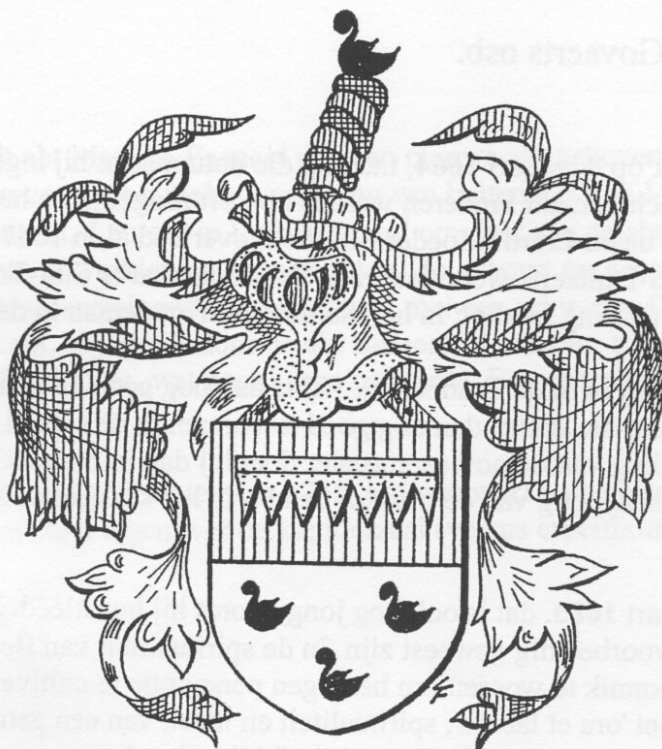


Govaerts

Eén der oudst gekende stamvaders van deze Truiense familie is Johannes Govaerts, man van Maria Motmans. Uit dit huwelijk kennen we o.a. Joannes, die huwde met Wilhelmina Froyen en de overgrootvader was van Hubert Govaerts († 1664), gehuwd met Elisa Cuypers († 1667) en met wie hij 9 kinderen had. Tot dit geslacht behoorde ook burgemeester Jan Hubert (de) Govaerts, de zoon van Hubert en Gertrudis Morren, die schepen van Sint-Truiden was van 1708 tot 1727 en tevens schout van de heerlijkheden Attenhoven, Nieuwerkerken en Buvingen.

Bovenstaand wapen, nl. « *in zilver drie zwarte maliën (2-1)* » hoorde toe aan Hubert Govaerts (x Maria Dullaerts xx Anna van Bierbeek), die schout was van de abt tussen 1641 en 1666 en woonde in het huis met de sprekende naam « Den gulde vuiste » op de Brustemstraat.

Sommige takken van de familie Govaerts voerden rode maliën en een dwarsbalk in hun schild.



Dullaerts

Het was Lodewijk Dullaerts, die als wapen voerde « *doorsneden : I in rood een gouden zaag en II in zilver drie zwarte merletten, geplaatst 2-1* ». Hij was gehuwd met Joanna Baltus, die te Sint-Truiden op 11 januari 1640 overleed. Haar grafsteen, met de familiewapens Dullaerts en Baltus, is nog te zien in de begijnhofkerk aldaar.

Een der oudst gekende stamvaders is Jozef Dullaerts, echtgenoot van Catharina Marschalx alias Marechal. Hun zoon, Arnold, huwde met Joanna Putzeys en hun kleinzoon, Johan, met Catharina de Marets. Deze Johan Dullaerts was de vader van Maria, de echtgenote van Hubert Govaerts, schout van de prelaat van Sint-Trudo. Het gezin Govaerts-Dullaerts woonde in het jaar 1635 op de Brustemstraat in het huis met de sprekende naam « Den gulden vuiste ». Maria Dullaerts werd te Sint-Truiden begraven op 6 oktober 1646.

4. Dom Jozef Govaerts osb.

Hij wordt geboren in Luik op 8 januari 1664, t.t.z. op die datum staat hij ingeschreven in het doopregister van de parochie, maar kinderen werden zo kort mogelijk na hun geboorte gedoopt. Bij zijn doop krijgt hij de naam Erard. Moeder Elisabeth overleed al in 1667. Zijn grootouders Govaerts-Dullaerts woonden in de Brustemstraat te Sint-Truiden. Misschien was Jozef een tijdlang leerling in het 'Seminarium' onderaan in de Diesterstraat.

17 september 1682 treedt hij in in de Trudoabdij. Hij is dan nog geen 18 jaar. Men had in de abdij graag jongeren die intraden, die waren dan nog goed te vormen in de school en de geest van Benedictus. Onder de leiding van de novicenmeester doet hij dan in burgerkledij mee met het leven in de abdij, aan tafel onder het oog van de prior of de abt, in het koorgestoelte achteraan als laatste in de rij.

Het volgende jaar, 11 maart 1683, dat is ook nog jong, wordt hij ingekleed. Zijn houding als geroepen jonge man zal voorbeeldig geweest zijn. In de spiritualiteit van Benedictus en Bernardus was het niet belangrijk monnik te worden om het eigen persoonkje te cultiveren, maar men trad in in een gemeenschap, in het 'ora et labora', spiritualiteit en inzet, van een gemeenschap die men wilde dienen. Zijn persoonlijke burgerkledij legt hij af, hij krijgt de zwarte monnikenpij zoals de anderen. Zijn persoonlijke haartooi wordt afgeknipt, bovenkant kaal (tonsuur of kruinschering). Nog een jaar later, 12 maart 1684, mag hij zijn plechtige geloften afleggen en gehoorzaamheid beloven aan de regel en aan de abt, in dit geval Benedictus Mannaerts en zijn opvolgers. Hij krijgt ook een nieuwe naam. Vanaf nu zal hij Jozef heten.

In de geest van Benedictus moesten monniken (cenobiten) die in gemeenschap leefden niet ook nog priester worden. Dat is eigenlijk een kerkelijk ambt. Als er enkelen zijn in de gemeenschap om voor te gaan in vieringen is dat voldoende. In de 17e eeuw werden de gestudeerden meestal ook priester. De abt kon geen priesters wijden, dat deed de wij-bisschop, in Luik. Het grote feest in de abdij was de dag van de 'eerste heilige mis' of de 'eremis' (primitias) van de nieuwgewwijde. Jozef deed zijn eremis in de gemeenschap vande abdij op het feest van Benedictus, 21 maart 1688.

Al snel kreeg hij een verantwoordelijke taak in de abdij als secretaris van het kapittel, verslaggever van de belangrijke beslissingen van de abt samen met de monniken. Daar zijn nog verslagen van bewaard. Dat doet hij van 1690 tot 1698 onder abt Maurus vander Heyden. Er waren toen 28 monniken in de abdij 25 priesters en 3 subdiakens.

In 1693 werd het duizendjarig bestaan van de abdij na Trudo herdacht.

Dan verlaat hij de abdij om een studiejaar lang theologie te gaan volgen aan de universiteit van Leuven. Hij verbleef daar in het huis van de onze abdij, waar ook Willem de Zwijger (1568) een tijdlang met dank vertoefde. Daarna wordt hij prof van theologie in de abdij van Malmedy (1699) in de Ardennen (memento de heilige Remakel die Trudo ontmoette in Zeppenren).

In 1701 wordt hij, terug in Sint-Truiden, novicemeester en in 1704 ook plebaan of pastoor van de OLV-kerk in de stad. Hij ging toen dagelijks door het Meinstraatje naar zijn kerk (die sinds 1668 zonder toren was, zie de tekening van Leloup).

1730, 29 april, overlijdt abt Maurus. Er moet dan een nieuwe abt gekozen worden liefst volgens de regel van Benedictus en zonder politieke inmenging van buitenaf. Dom Jozef wordt dan in het geheim naar de abdij van St.-Laurent in Luik gestuurd om daar aan de abt te vragen naar St.-Truiden te komen om de verkiezing voor te zitten. Zo gebeurt en Amandus Vandereycken wordt de nieuwe abt. Hij stelt, weer volgens de regel, op 11 mei een prior aan, Dom Jozef Govaerts. De prior is de eerste na de abt. Hij wordt door de abt aangesteld om hem bij te staan en indien nodig te vervangen, bij afwezigheid of zo, wat nogal eens gebeurde. Een eervolle, verantwoordelijke, maar zware taak.

Dom Jozef Govaerts overlijdt 15 september 1733, erg verzwakt na een zware verkoudheid.. Hij krijgt een graf in het pand tegenover de kapittelzaal (versus crucifixum).

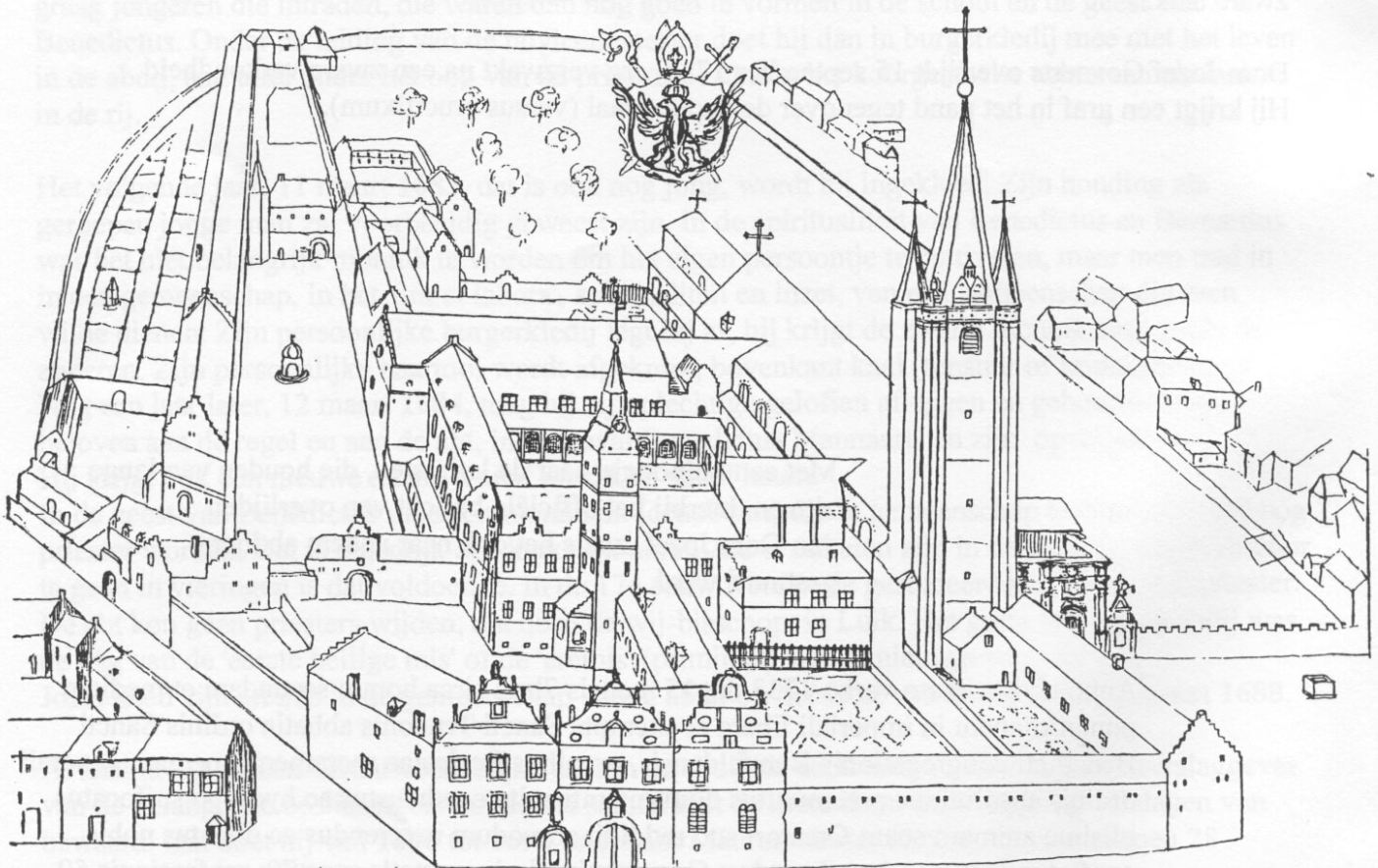
Met een knipoogje naar de latinisten, die houden van lange zinnen, hierbij het officiële bericht van overlijden van Dom Jozef, zoals het ook naar andere abdijen gestuurd werd.

Anno ab incarnato verbo 1733 die 15 mensis 7bris circa horam secundam et mediam pomeridianam in imperiali libera et exempta Sancti Trudonis abbatia ordinis Sancti Benedicti congregationis Bursfeldensis, omnibus Ecclesiae sacramentis necnon generali ordinis absolute praemunitus diuturna infirmitate exhaustus ac hydrope suffocatus piissime animam suam Creatori suo reddidit admodum reverendus ac dilectus nobis confrater dominus dom Josephus Govaerts jubilarius, aetatis suae 70, professionis 50, sacerdoti 45, quondam Sacrae Theologiae lector, magister noviciorum et plebanus zelotissimus in oppido Sancti Trudonis aliisque officiis laudabiliter perfunctus, demum prior dignissimus pro cuius animae refrigerio preces ac sacrificia vestra tum ex debito confraternitatis tum ex charitate postulamus ad eadem quam primum requisiti fuerimus paratissimi. Requiescat in pace.

Onze Trudo-abdij zoals ze er uitzag in 1700.

We zien de lange kerk met twee kruisbeuken, de toren met de oude spits. Rechts van de toren de 17e-eeuwse ingangspoort die nog bestaat. In het midden, links van de kerk, het pand met de omsloten binnenhof en de kloostergang. Vooraan links achter de toegangspoort het oude abtskwartier en ook nog de oude molen in de abdijstraat.

(o.a. 'Limburg in Kaart en Prent', Lannoo 1985 p. 148-149)



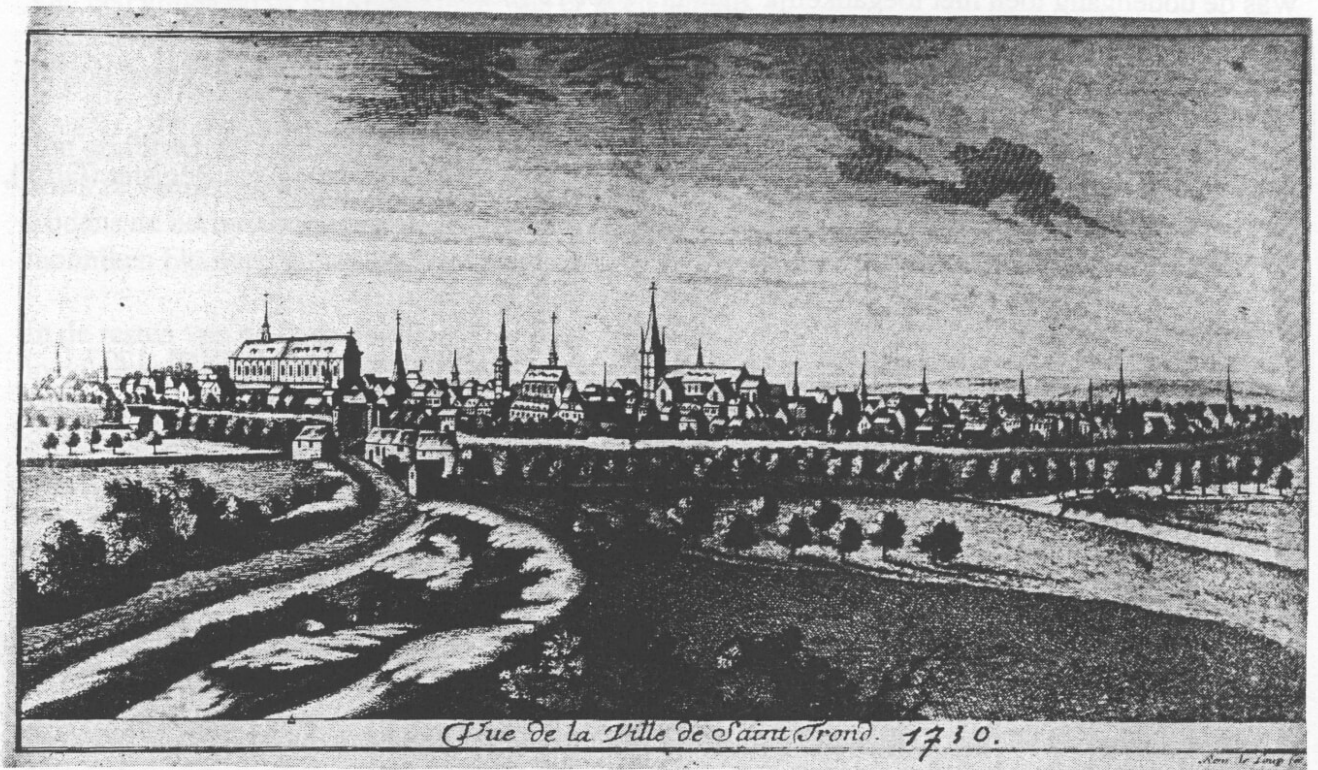
Par domus hæc urbi est Aquilinis clara liaris,
Nec tamen est moribus Maure, fat ampla Tuus

Sed neque tot quamvis te præcesserit Mitrali
Dignius ascendit digna liara capit

Abbate M. Dono hæc opus Liæ
Fr. LAC. R. V. S. L.

Onze stad zoals ze er uitzag in 1700.
De tekening is van Remacle Leloup.

Op de voorgrond loopt de weg naar de Brustempoort. De omwalling van de stad is verdwenen.
Tussen de huizen ziet men links op de voorgrond de grote minderbroederskerk.
Meer naar rechts, de toren van het stadhuis op de markt en dan de OLV-kerk zonder toren.
In het midden de grote spitse toren van de abdijkerk met haar twee kruisbeuken.



5. Andere Tegels.

Er zijn samen een 20-tal tegels bekend of vernoemd.

Ze worden in Deel II afgebeeld, beschreven en besproken, ook met de hiernavolgende bibliografie.
Ze bevinden zich allen in de site van de abdij.

De nrs 1, 3, 4, 5, 6, 10, 11, 14, 20 in de schouwmantel (Jozef Van Herck) van de professorenrefter.
De nrs 13, 15, 16, 17, 18, 19 in de dodengang bij de crypte.

Herckenrode (HERCK 1845) vermeldt geen van deze opschriften.

De tegels uit de dodengang worden niet vermeld bij Simenon (SIM 1907).

Was de dodengang toen niet toegankelijk ? De nrs 1 tot 12 (behalve nr 5) vermeldt hij wel in chronologische volgorde (p 46 vv) en telkens met de vermelding dat ze ruitvormig zijn (22 cm) en zich (zichtbaar) ergens bevinden 'dans une des annexes du Séminaire'.

De nrs 7, 8 en 9 zijn niet (meer) zichtbaar. Nr 12 werd nu gevonden.

Pas vanaf nr 4, ingetreden in 1653, komen de namen ook voor in het Genealogisch Register (GEN), met kwartierstaat, uit de tijd van abt Van Suetendael.

- | | |
|-------------------------------------|----------------------------------|
| 1. Quintinus GARETS 1615 | 11. Quintinus MARTYNI 1727 |
| 2. Trudo VINCQUEDEZ 1627 | 12. Jozef GOVAERTS 1733 |
| 3. Godfried VAN DEN ROY 1627 | 13. Aegidius GILISSEN 1742 |
| 4. Maurus VAN GOER 1676 | 14. Quintinus SCHOENAERTS 1748 |
| 5. Remigius COLEN 1680 | 15. Gregorius VANDERHEYDEN 1763 |
| 6. Franciscus VANDEN EDELBAMPT 1697 | 16. Thomas STALINS 1766 |
| 7. Michel SCHROOTS 1707 | 17. Placidus AUSLOOS 1770 |
| 8. Augustinus HERMETS 1708 | 18. Romanus SLEYPEN 1775 |
| 9. Theodorus HUBENS 1711 | 19. Servatius VANDERSMISSEN 1779 |
| 10. Libertus BARTHOLEYNS 1719 | 20. Trudo VANDE HUCHT 1783 |

6. Andere Abdijen.

In de geest van Benedictus en Bernardus werd een monnik na zijn overlijden gewoon ter aarde besteld. Van rituelen gesproken. Tijdens zijn overlijden werd een monnik zo goed mogelijk bijgestaan en gezegend, ook sacramenteel en met de absolutie van de orde.

Na zijn dood en het luiden van de klok, kwam dan heel het convent samen. Het lichaam werd opgebaard, er werd een nachtwake gehouden en het officie der doden gebeden.

Na de begrafensmis 'Requiem aeternam..' en de absouten werd het lichaam naar het kerkhof gedragen achter het koor van de abdijkerk en daar in een gewoon graf in de aarde gelegd, gekleed in zijn monnikspij en met de kap van de kovel over zijn aangezicht.

Het graf was west-oost gericht zoals de kerk. Dan zongen de monniken het 'In Paradisum'.

De abt als eerste wierp driemaal een handvol aarde in het graf, daarna volgden de anderen.

Van een grafsteen of grafmonument was er geen sprake.

In latere tijden werden soms ook monniken in de binnenhof van het pand bijgezet en nog later (18e eeuw) in de dodengang met toegang langs de binnenhof.

Een grafopschrift begint met de woorden 'Hic jacet.. Hier ligt..' Niet dus op de tegels van monniken zoals ze werden bewaard. Het zijn gedenktegels.

Tijdens de herinrichting van de speelplaats/parking KCST Plankstraat, werden er graven van monniken blootgelegd zonder veel aandacht.

In de resten van de oude abdij van Ter Beek in Metsteren zijn ook nog een reeks gedenktegels in de vloer van de kloostergang bewaard. Hier waren het monialen cisterciënzerinnen, zoals bv. Domina Bernarde Wampe + 4e 9bris 1715 (J.Bongaerts 'Terbeek. Een derde Sint-Truidense Abdij', Sint-Truiden, 1967, p 30). Ook in de Abdij van't Park (o.praem) in Heverlee zijn er zulke vloertegels.(Chr.Vth).

Na het overlijden werd een doodsbericht rondgestuurd naar de abdijen in de omgeving, met het curriculum van de overledene, zijn taken en deugden, en met de vraag naar solidair gebed. Ze werden dan soms ook mee genoteerd in het necrologium, zodat ze elk jaar op de dag van hun overlijden herinnerd werden.

De abdij van Saint-Laurent in Luik (nu militair hospitaal) bouwde in 1769 een klein kerkje in Gussenhoven (nu gemeente Linter, linkerkant Steenweg naar Tienen). Het kerkje is er niet meer, maar op de oude toegang liggen nog gedenktegels afkomstig uit de abdij in Luik.

Dank zij ons Sint-Truidens necrologium (LAM p 55 en 113) konden enkele ontcijferd worden : Potesta 1700, Warnotte 1746, Rombouts jubilarius 1749, Boulienne 1710.

Nogmaals dank aan Fr.Aumann.

7. Bibliografie en Bronnen..

GEN.

F.Goole & P.Severijs : “Genealogisch Register van de Abdij van Sint-Truiden” Hasselt, 1990. In dit “Registrum Genealogiarum” werden van alle nieuwe monniken nota's en hun kwartierstaat opgetekend. Dit vanaf 1653 onder abt Van Suetendael.

SIM.

G.Simenon et J.Paquay : “Recueil des Epitaphes de L'Ancienne Abbaye Bénédictine de Saint-Trond” Liège, 1907.

Ook in zijn boek “L'Organisation Economique de L'Abbaye de Saint-Trond” Brussel, 1913, p. 446 tot 464 geeft Simenon een lijst van alle monniken en abten vanaf 1250.

LAM.

Julien Lambrechts : “Nécrologe de L'Abbaye Bénédictine de Saint-Trond” Saint-Trond, 1889.

Dit oud document bevat per dag van de kalender voor gans het jaar de namen van de monniken die op die dag moeten herdacht worden, maar ook van weldoeners en vrienden van de abdij en van monniken uit andere abdijen zoals Saint-Laurent en Saint-Jacques uit Luik (maar ook Vlierbeek en Gladbach).

STRAV.

François Straven : “Inventaire des Archives de la Ville de Saint-Trond” Saint-Trond, 1886-1895. De inventaris van het stadsarchief in 6 boekdelen.

WAP

F.Goole & P.Severijs : “Limburgse Families en hun Wapen” Hasselt - Tongeren, 1973/1984. Met tekening, heraldische beschrijving en kleurenaanduiding van het wapen en ook de afkomst van de familie. Van F.Goole is er ook het “Wapenboek Sint-Truiden” Tongeren 1966 met een grote verzameling tekeningen van Sint-Truidense heraldiek.

HERCK

Léon de Herckenrode “Collection de Tombes, Epitaphes et Blasons” Gand, 1845, verzameld in kerken en kloosters uit Haspengouw, met tekeningen en genealogische nota's over de families.

Hij vindt het (p. 61) spijtig dat zijn gegevens over de familie Govaerts niet precies gedateerd zijn.

KRON

Lavigne “Kroniek van de Abdij van Sint-Truiden” Deel III Foulon, Leeuwarden, 1993.

SAST

Stadsarchief Sint-Truiden. De website van Pallas Sint-Truiden is een belangrijke bron van documenten over de besproken periode.

JVM

J. Van Mechelen

“Trudo Anno 1693 – Pelgrimsmedaille” Peer, 1985.

“Maendachboekje nr 55”, Sint-Truiden 2010, p 24-29

en de vier voorbereidende heftjes “Omtrent de Crypte” Sint-Truiden, 2009.

De foto's op de kaft zijn van Mark Duser.

De foto op de achterkant betreft de tegel nr. 20
Obit. Is overleden Frater Trudo Van der Hucht,
diaken van deze abdij hier. 7 november 1783.
Hij ruste in vrede. R.I.P.

OBVT
FRIDDO VAN
DERHUCHT
DIACONVS HAC
1783 RPP